

SPORT IN BEELD/DE REVUE DER SPORTEN

Mooie
Vrouwen

staan steeds in het middelpunt der belangstelling. Niet altijd is het het geïdeale, dat haar zoo begerenswaardig doet voorkomen, maar in de eerste plaats het onberispelijk figuur. Ware schoonheid is echter zonder harmonische lijnen niet denkbaar, want dan zou anders die betoverende charme van echt vrouwelijke beleving geheel en al verloren gaan. Ook U kunt dank zij een nieuw ontdekte methode Uw figuur vormen en Uw geheime wenschen „werkelijk mooi te zijn“ verwezenlijken. Geen oefeningen, apparaten of dieet noodig. Bestelt U het boekje „Hoe verkrijgt ik een volmaakt buste?“ (32 afbeeldingen). Het bevat wetenschappelijke inlichtingen over oorzaken, behandeling en bewezen resultaten. Tegen inzending van 45c aan postzegels wordt U dit in gesloten brief toegezonden, of tegen 35c als drukwerk, door de „Idocna“ N.V., A'dam, C. Heerengr. 33/T 33

't feit, dat eigenlijk niemand weet wat pentathlon op biljart-gebied beteekent.

Men pleegt er de gewone cadre-kampioenschappen hooger aan te slaan en toch zal dat op den duur anders worden, omdat er eigenlijk niets boven zoo'n vijfkamp gaat, omdat het winnen van zoo'n wereldtitel op biljartgebied, waarbij men van een groote veelzijdigheid blijf geven moet, 't beste bewijs is, dat men als biljarter aan de spits gaat. Wereldkampioen hardrijden op de schaats is hij die 't veelzijdigst is, dus die de beste doorsnee prestatie op alle afstanden levert. Men krijgt op biljartgebied steeds méér krachtmetingen, doch we zijn er van overtuigd, dat de vijfkamp op den duur als de mooiste, de moeilijkste en de belangrijkste titelkamp gelden zal.

Sweering heeft door dit wereldkampioenschap te winnen prachtig werk geleverd en Holland's faam op biljartgebied, en op sportgebied in het algemeen, eer aangedaan. Sweering is Holland's sterkste speler, van wien we nog groote verwachtingen koesteren. Den Nederlandschen wereldkampioen brengen we de zeer verdiende hulde!

J. H.

*) Geen twee, maar drie: ook Chr. Berger. Red.

GOLF

DUITSCHLAND-NEDERLAND
(Dames)

DE PLOEGEN

Op 21 Juni speelt het Ned. damesteam den jaarlijkschen landenwedstrijd tegen de Duitsche dames op de prachtige course te Bad Ems. De Nederlandsche ploeg bestaat uit:

Mevr. A. E. J. Buma-van Tienhoven, captain, Mevr. L. Kern-Laan, Mevr. J. Schiff-Roosenburg, Mevr. N. Fabius-Noyon, Mevr. J. Salberg-Feyen, Mej. A. E. Horstmann.

De Duitsche dames zijn de volgende:
Frl. M. Landauer, Frl. U. von der Marwitz, Frau Weiland, Frau F. Schniewind, Frau L. Wallraf (Keulen), Frau L. Wallraf Reineke (Hamburg).

Karl Henckell is niet-spelend aanvoerder der Duitsche dames. Bij de gastvrouwen ontbreekt Frau Erika Sellschopp, overigens zijn beide teams op haar sterkst geformeerd.

Is de promotieregeling billijk?

Nee, waarde lezer, ik ga geen pleidooi houden voor het afschaffen van promotie- en degradatiewedstrijden. Ik maak slechts enkele opmerkingen, die mogelijk er toe zouden kunnen voeren, dat men over deze aangelegenheden gaat denken en de zaak eens van een anderen kant gaat bekijken als tot dusver het geval geweest is.

In de eerste plaats de vraag of het billijk is, de promotie en degradatie te laten beslissen in een paar wedstrijden aan het einde van het seizoen.

Sportvragen van den dag

In de gewone competitie leggen de punten, behaald in September en October, evenveel gewicht in de schaal, als die, veroverd in April en Mei. Als men een curve zou maken van de kracht van een ploeg, dan zou noch het hoogste, noch het laatste punt, de kracht van de ploeg weergeven. Men rekent uitsluitend met de gemiddelde kracht, wat ook juist is.

Van dat goede beginsel wordt echter in de promotie- en degradatiewedstrijden afgeweken. Daarin geeft den doorslag de kracht van de ploeg in een paar wedstrijden na afloop van de competitie, die vaak reeds alle krachten geëischt heeft. Is het dan wonder, dat aan de uitslagen in de promotie-competitie soms geen touw vast te knopen is? De zenuwen spelen zoo'n overwegende rol, dat daardoor alléén reeds van een zuivere krachtmeting geen sprake is. Het lijkt meer op een loterij — bij de wet verboden! — dan op een ernstige krachtmeting! De bewijzen hiervan liggen voor het grijpen. Men kijke eens naar het Noorden. Achilles verloor op eigen terrein van Heerenveen met 4-0 en won te Heerenveen met 6-1. Maar er is nog meer! Hercules, blijkbaar te zwak voor de tweede klas, redde zich door de hulp in te roepen van Wout Buitenweg, die met zijn 3 doelpunten tegen Baarn, Hercules weer in de tweede klas trapt! Prettig voor Hercules, doch heel onaangenaam voor H.V.C. en Baarn, die nu hebben verloren

van een elftal, dat sterker is dan de ploeg, die op de laatste plaats is geëindigd.

Hoe dikwijls leest men verder niet, dat de routine als eerste klasser in dergelijke wedstrijden den doorslag heeft gegeven? Is dat billijk? Waarom sluit men den weg naar omhoog af, door iets, dat de clubs, die hooger op willen, door eigen kracht niet kunnen bereiken. Geen enkele tweede klasser kan eerste klas routine verkrijgen in de tweede klas!

Dat is b.v. het geval geweest met Vriendenschaar, dat zooveel jaren heeft gezwoegd, om in de tweede klas te komen. En met Velox, dat nu al eenige malen tevergeefs aan de poort van de eerste klasse heeft geklopt.

Zou het voor het Nederlandsche voetbal niet veel beter zijn, indien men aan die goed georganiseerde verenigingen een kans gaf?

Een goede eerste klasser, die door een ongelukkig seizoen zou degradeeren, zal zich wel weten te herstellen. De geschiedenis heeft dat voldoende bewezen.

Men doodt langzamerhand de geestdrift der lagere clubs, door de kans op promotie zoo uiterst klein te maken. Een uitwisseling elk jaar van twee kampioenen van de lagere afdeling met de laatste twee van de hoogere afdeling, zou m.i. op den duur tot versterking van de eerste klas moeten voeren.

Ik moet hier echter aan vastknopen de opmerking, dat men, indien men hiertoe mocht overgaan, meer aandacht aan een regelmatige afwerking van het programma der gewone competitie zal dienen te besteden dan tot dusver het geval is. Men moet er voor zorgen, dat de clubs elkaar in elke helft van het seizoen éénmaal ontmoeten en dat uit- en thuiswedstrijden elkaar regelmatig afwisselen. In sommige afdelingen zouden de eindstanden er eenigszins anders uitgezien hebben, indien men hieraan regelmatig de hand had gehouden. Men houdt bij het opmaken en afwerken van het programma wel eens wat te veel rekening met allerlei andere omstandigheden, die ten slotte van ondergeschikte betekenis zijn. Het gaat om de speelsterkte van de ploegen en niet om de sterkte van de kassen der clubs. Gr.

MOTOREN OP HET ALKMAARSCHE GRAS

Op de Alkmaarsche grasbaan werden wederom motorraces gehouden, waarvan men hier den start ziet voor de lange baanrace 500 c.c.

GOLF

NEDERLAND—BELGIË 2—4

Goed en bijzonder spannend golf — Een onvergetelijke 18e hole Van Leyden - De Borchgrave — Drie singles blijven onbeslist

Een prachtig overzicht op de green, gedurende de partij tusschen het Nederlandsche duo R. F. Schill—A. Kerkhoven tegen hun Belgische collega's Crockaert-Gevers.

Het Belgische golf blijft vorderingen maken; dat heeft de wedstrijd van jl. Zondag bewezen. Hierin toch bleven de Belgen verrassenderwijs met 4—2 in de meerderheid, daardoor bewijzend dat de zege van vorig jaar geen toeval was geweest. Tevens toonden de Belgische spelers allen zulk goed golf, dat de overwinning ook ten volle verdiend was. Het waren allen jonge Belgen die op de Haagsche Golfclub tegen ons land aantraden en ook in onze ploeg had men enkele jongeren opgenomen, welke echter niet ten volle aan de verwachtingen hebben voldaan en ons soms hebben doen verlangen naar de oudere ervaren internationals als Jhr. Michiels en Jhr. Snouck. Tevens was het te betreuren dat Jhr. Calkoen door zijn uitkomen in Luxemburg de ploeg niet kon versterken. Het is wel zeker dat tegen de Belgen niet meer met de ploeg kan worden geëxperimenteerd.

De Belgen.

Gevers bij de gasten toonde zich weer den geroutineerden golfer van altijd. Hij maakte weinig slips en was op de greens zeer beheerscht, hoewel het hem daar niet de zege tegen Schill kostte. W. de Borchgrave, jongere broeder van den zeer sterk spelenden Elie de Borchgrave, deed niet voor zijn broeder onder. Met een heel soepelen swing overbrugde hij flinke afstanden en zijn ijzerslagen waren vooral heel zuiver. Crockaert, leerling van Cotton,

kon ons ook zeer wel bekoren, doch 's middags trof hij Van Zinnicq Bergmann „in a winning mood”. W. Storms, een jong, heel regelmatig speler, won zoowel in de foursomes als in de singles. Ondanks zijn eigenaardigen stijl en korten swing is hij heel lang van de tee; hij neemt in zijn spel geen enkel risico en het wordt daardoor soms professional-like en wat doodsch. Het leidt ontegenzeggelijk tot successen. Van der Schueren, jong en kort van figuur, ontwikkelt heel wat kracht in zijn slagen en bezit het juiste golf temperament. Zijn drives konden ons zeer bekoren.

De Ned. ploeg.

Aan onze zijde kunnen Schill en Kerkhoven op een prachtige foursome terugzien. Schill herstelde zich tegen Gevers op het laatst best en toonde toen veel inzicht in het spel. Kerkhoven had in Storms een gevaarlijk tegenstander; niettemin had hij niet behoeven te verliezen. Te vaak echter trachtte de Hagenaar het spel te forceeren. B.v. had hij op de 17e niet voor een 3 moeten putten met het gevolg dat hij een 5 maakte. Van Leyden kan met zijn onbeslist tegen De Borchgrave tevreden zijn. Deze Haagsche internationaal is nog altijd zijn plaats waard. Wetselaar was er 's morgens volkomen uit, tobde met een pull in zijn drive en onzekere approaches. Hij herstelde zich 's middags echter goed. Looman ten slotte moest 's morgens in zijn foursome met Wetselaar voor twee vechten,

een onmogelijke taak. 's Middags tegen Wittouck kreeg hij minder dan hem toekwam.

Markante voorvallen.

Wanneer wij thans nog enkele markante punten uit dezen interessanten en spannenden wedstrijd lichten, dan beginnen we met de foursome tusschen Schill-Kerkhoven en Gevers-Crockaert. Het sterke Haagsche paar was bij de turn al 4 up, doch onverschrokken maakten de Belgen op de lange 10e hole een eagle-3. Twee forsche klappen brachten hen aan den rand van de green. De Nederlanders lagen iets verder van de vlag en maakten dank zij een lange putt van Kerkhoven een birdie-4. Toen benutte Gevers direct zijn putt en won de hole voor zijn partij met een eagle!

Van Leyden's stymie.

Van Leyden was steeds een hole down tegen de Borchgrave en nam de kans niet waar op de 17e om gelijk te komen, toen zijn tegenstander de rough opzocht. Met dorny 1 werd dus de laatste hole begonnen. Hier kreeg De Borchgrave een vrij moeilijke putt voor de half en de match. De bal liep echter even voorbij de hole, stootte er achter in de lijn van Van Leyden's putt, die thans een stymie moest omzeilen om de hole te winnen en de partij nog juist te halveeren. Onder groote spanning van het talrijke publiek speelde hij den bal met eenig effect rond den Belgischen bal in de hole. Klauterend applaus was zijn deel.

De voorzitter van het Ned. Golf Comité, Jhr. Mr. A. M. Snouck Hurgronje, reikte den wisselbeker na afloop aan de Belgen uit, benevens een zilveren klompje aan elk der gasten als herinnering.

De gedetailleerde resultaten luiden:

Foursomes: R. F. Schill en Mr. A. Kerkhoven winnen met 2 holes van F. Gevers en P. Crockaert; K. G. van Leyden en O. van Zinnicq Bergmann verliezen met 2 en 1 van W. Storms en J. van der Schueren; M. Wetselaar en W. F. Looman Jr. verliezen met 3 en 2 van Comte W. de Borchgrave en J. Wittouck.

Singles: Schill speelt all square met Gevers; Kerkhoven verliest van Storms (2 holes); Van Leyden speelt all square met De Borchgrave; Van Zinnicq Bergmann wint met 3 en 2 van Crockaert; Wetselaar verliest van Van der Schueren (2 en 1); Looman speelt all square met Wittouck.
J. A. B.

Mooie witte tanden
met **IVOROL**
DOOS 20 CT. TUBE 40 EN 60 CT.